Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Îmi desfac braţele şi cuprind strângerea la izvorul Meu de cuvânt, pe poporul venit la izvor, la praznicul iubirii lui Dumnezeu între pământ şi cer, aici, unde Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă dau pâine de cuvânt celor ce le place din cer şi nu de pe pământ să ia şi să aibă şi să dorească şi să iubească.

Binecuvintez Eu şi mama Mea Fecioara iubirea de Dumnezeu în pieptul celor ce ştiu şi în al celor ce nu ştiu ce este şi cum este această iubire, ci simt doar bucuria ei înăuntrul lor şi vin cu bucurie şi vin cu nerăbdare când vin, iar Eu, Domnul, le dau lor, le dau de la Mine înţelepciunea cu care să înţeleagă ce voiesc Eu să fac pentru cei ce dau să vină aici, la izvor, şi să ia. Voiesc să-i dau omului chipul Meu, în tot şi în toate ale lui chipul Meu să-l înveţe de la Mine, de la cuvântul Meu, care curge aici, din gura Mea ca râul, ca dorul care se scurge din Mine ca să-l ia şi omul în el şi să-l poarte şi să-i cunoască arsura cea binefăcătoare de suflet, căci foc am venit să arunc pe pământ şi iată, aceasta fac: dau omului dorul Meu să-l poarte şi să-l ardă pe dinăuntru şi să poată pentru Mine după plăcerea Mea, căci după plăcerea lui e prea pestriţă iubirea care dă s-o aibă el pentru Mine, că e amestecată cu iubirea de sine a omului şi n-are chip al Meu iubirea omului, n-are, dar vin Eu din cer pe pământ şi îl întâmpin pe om şi îi dau din Duhul Meu ca să poată ca Mine şi nu ca omul, că e mare, mare minune între om şi Dumnezeu iubirea cea după chipul Meu între om şi Mine.

O, pace vouă! Pace vouă, celor ce aţi venit la praznicul iubirii Mele pentru om, la masa Mea de cuvânt! Iar şi iar vă daţi Mie o clipă aici, unde-Mi dau Eu Duhul pentru voi, ca să faceţi şi voi asemenea pentru Mine şi să învăţaţi de la Mine apoi învierea aşa cum Eu v-am arătat s-o învăţaţi! Pace vouă, precum vă dau Eu, nu precum lumea vă dă! O, dacă aţi învăţa pacea Mea, dacă aţi putea ca Mine s-o purtaţi şi s-o iubiţi!

Nu vin mulţi după Mine şi după glasul Meu aici, căci cuvântul Meu îşi cere apoi chipul Meu în om şi nu se îndură omul să se lase pe sine şi să ia în el chipul Meu, dorul Meu, durerea Mea cea dulce, care merită totul, că nimic, nimic nu-l poate face frumos pe om ca şi ea, căci bucuriile lui îl sleiesc pe om, îl duc departe de chipul Meu cel frumos, după care M-am uitat şi l-am zidit pe om la început, când Eu şi cu Tatăl l-am făcut pe om după chipul şi asemănarea Noastră, dar el n-a voit să se păstreze aşa şi s-a smuls din Noi şi s-a iubit pe sine omul şi Ne-a făcut durerea cea mare, durerea pentru care Eu, Fiul Tatălui Savaot, a trebuit să fiu trimis de El şi să vin pe pământ acum două mii de ani şi să Mă fac Om născut din om şi să-Mi pun apoi Fiinţa pe cruce şi cu durere să-Mi vindec durerea Mea cea de la început, după ce l-am zidit pe om şi apoi l-am pierdut.

Nu simte omul durerea Mea. Mă doare locul din care omul s-a desprins din Mine când s-a voit mai mult ca Dumnezeu, şi iată, aşa stă el de atunci şi până azi. Când omul vine la Mine ca să se înfăţişeze Mie după ce-şi sfârşeşte paşii trupului său el vede atunci slava din care s-a desprins când s-a rupt din Mine şi s-a făcut pe sine dumnezeu peste el şi peste pământ. Când vede omul aceasta în clipa aceea, abia atunci îşi înţelege el neputinţa sub care s-a supus când şi-a ales voia sa, neputinţa în schimbul slavei şi a puterii cea de sus, pe care avea să le aibă prin facerea lui cea de la Mine dacă nu s-ar fi încumetat să calce peste Dumnezeu după ce Dumnezeu l-a zidit pe el.

O, pace vouă, celor ce aţi venit la izvorul Meu de cuvânt ca să-Mi ştiţi durerea şi s-o luaţi pe ea din Mine şi s-o purtaţi ca Mine, căci Eu de la om o am şi o port! O, bucuraţi-vă ca Mine şi nu ca omul! Bucuraţi-vă cereşte că aţi venit să Mă cunoaşteţi aşa cum sunt şi să Mă iubiţi aşa cum sunt, plin de dor după om, iar dorul doare, şi tot omul ştie că doare dorul! Mi-e dor de om şi dorul Mă doare, căci caut după chipul Meu în om şi nu-l mai găsesc. Mi-e dor de voi, cei ce veniţi la praznicul cuvântului Meu între Mine şi om şi vă spun vouă cu dor durerea Mea şi mare

alin găsesc că pot să vă spun, aşa cum şi omul găseşte alin atunci când are cui să-şi spună oful său şi apăsarea cea de la el. E Domnul bolnav de dor şi doare în El rana dorului. Fiţi vindecătorii dorului Meu şi învăţaţi meşteşugul vindecării Mele, că M-am dat să fiu pus pe cruce din pricina durerii Mele după om şi Mi-am făcut aşa cale spre inima omului ca să-l înduioşez şi ca să înţeleagă rana Mea cea de la el înăuntrul Meu, rană multă şi grea cât şapte mii de ani, sarcină pe care am pus-o jos acum două mii de ani când omul fărădelegii M-a pus pe cruce ca să scape de Mine şi ca să nu-şi strice el bucuria din care ia şi cu care s-a învăţat în schimbul bucuriei pe care avea s-o aibă prin facerea lui cea de la Dumnezeu, dacă nu L-ar fi smuls pe Dumnezeu din viaţa lui, din fapta vieţii lui.

Eu, Domnul, binecuvintez în ziua aceasta de praznic sfânt urechea voastră, inima voastră, ochiul vostru cel pentru Mine, ca să petrecem acum în unire şi în iubire ca a Mea în voi. Mama Mea Fecioara vă dă din ea chipul Meu din ea, duhul ei cel una cu Duhul Meu şi fericirea ei cea întru Mine, pe care ar fi putut omul să n-o piardă dacă ar fi voit el să rămână în iubirea Mea. Luaţi din duhul ei şi rămâneţi în iubirea Mea şi a ei, a mamei Mele Fecioara, care are în ziua aceasta sărbătoarea ei de întoarcere acasă, la Tatăl, de unde Noi Ne avem purcederea.

E Duhul Sfânt cu voi! Simţiţi-I unduirea! Luaţi din El iubirea Mea şi rămâneţi în ea, în iubirea Mea! E greu aceasta ce vă cer, dar Eu vă cer: rămâneţi în iubirea Mea, rămâneţi cu Mine ca şi poporul Meu care este cu Mine prin jertfă de iubire şi de ascultare cu iubire! Îi este greu aceasta omului, dar Eu vă cer, că aceasta trebuie să cer de la om, să-l cer înapoi pe om, căci el M-a părăsit pentru sine, şi el ştie aceasta.

O, mama Mea, e ziua ta de serbare, ziua când te-ai întors acasă, la Tatăl şi la Mine, ziua când iarăşi M-ai găsit după ce Ne-am despărţit prin crucea Mea cea pentru om purtată, mamă. Hai să Ne dăm celor ce vin să Ne guste bucuria Noastră cu ei la izvor şi dorul Nostru după om, rana care doare în Noi de la om, mamă! Duhul tău este în Duhul Meu şi tot aşa şi dorul. Aşa să-i hrănim pe cei ce s-au strâns lângă Noi în ziua aceasta de praznic sfânt, praznic pentru tine, mamă. Binecuvintez Eu, Fiul tău şi Dumnezeul tău, cuvântul tău de mamă peste cei cu care azi petrecem aici, la izvorul cuvântului lui Dumnezeu peste pământ, o, mama Mea. Amin, amin, amin.

— Da, Fiul meu iubit, întru Care Tatăl a binevoit şi pe Care mi L-a dat Fiu să-mi fie! Da, ascult de cuvântul Tău şi mă fac cuvânt pe masa de sărbătoare a poporului cuvântului Tău cel de azi. Fericirea mea nimic nu are în ea în afară de Tine, o, Fiul meu iubit, o, fericirea mea, o, frumuseţea mea cea de sus, de la Tatăl! Te-am născut pe pământ din fecioria mea, cu care Te-am iubit atât de mult, atât de mult! Te-a dat Tatăl mie să Te port şi să Te aduc pe pământ ca să poţi să vii după om pe calea aceasta, o, copil frumos, cel mai frumos copil, cel mai frumos Om, dar cine Ţi-a putut atunci cunoaşte frumuseţea? Nu poate omul să cunoască aceasta, căci omul e căzut din Dumnezeu, iar fructul înţelepciunii şi al priceperii nu este în el. Înţelepţii se încurcă şi se împiedică în limba lor şi în mintea lor şi nu pricep frumuseţea Ta, o, Doamne. Numai cei ce iubesc chipul Tău în ei, numai ei ştiu taina Ta, frumuseţea Ta. Cei buni şi înţelepţi aduc pe Dumnezeu pe pământ şi aceştia au înţelepciune prin ascultare, şi acesta este semnul celor ce au de la Tine darul înţelepciunii adevărate, care-l naşte pe om din Dumnezeu. O, nu cei ce învaţă carte ca să fie înţelepţi, ci acei care învaţă de la Tine înţelepciunea care face din oameni apostoli şi prooroci, aceea este înţelepciunea cea care este mai înainte de a fi fost lumina şi prin care lumina s-a arătat şi a fost apoi. La început a fost cuvântul lui Dumnezeu, iar înţelepciunea era sfatul lui Dumnezeu, şi iat-o acum pe ea în mijlocul poporului Tău lucrând, o, Fiule Doamne! Ca o pasăre care-şi trage puii sub aripioare, aşa lucrează ea şi îşi face apostoli şi prooroci ca să aibă ea şi să lucreze şi să fie ea pe pământ cu oamenii, că pe pământ nu este înţelepciune şi pier suflete din lipsa de înţelepciune de pe pământ.

O, popor al harului de sus, o, copii ai învăţăturii din cer peste voi, vine Domnul la voi, vine cerul la voi ca o pasăre care-şi adună puişorii sub aripi ca să-i ocrotească şi ca să-i crească

pentru El şi pentru vecii! Vine Domnul la voi! Cuvântul Lui de păsărică hrănitoare vă face să plângeţi de bucurie, măi fiilor. Daţi această bucurie, daţi-o celor ce vin la izvor şi fiţi împărţitori de har, căci harul cel de sus e mare peste voi. Mulţumesc cu aplecare sfântă iubirii voastre cea pentru Fiul meu şi Mântuitorul meu Iisus Hristos. Fiţi frumoşi! Fiţi ai frumuseţii Fiului meu şi uitaţi-vă în El, ca să vă aşezaţi mereu chipul cel frumos! O, câtă durere de la om pe Duhul Fiului meu! Omul se vede şi se crede frumos şi se uită la el mereu şi se place pe sine şi se împodobeşte şi voieşte să placă în jur şi să se simtă bine aşa şi se hrăneşte aşa, dar nu e frumos omul, ci e tare, tare urât la cer, căci cine nu are în el chipul cel frumos al Fiului meu e om urât, e departe, departe de tot de chipul cel frumos pe care Dumnezeu l-a dat omului la început să-l poarte după ce l-a întocmit din pământ şi din suflare de viaţă de la Dumnezeu în el.

Voi, cei care veniţi şi beţi cu sete din izvorul cel de sus al harului prin Fiul meu Iisus Hristos, învăţaţi, o, învăţaţi înţelepciunea iubirii şi a frumuseţii omului, învăţaţi din râul de cuvânt care se revarsă din Duhul şi din gura Fiului meu peste voi! Veniţi, veniţi şi luaţi şi învăţaţi! Învăţaţi să fiţi! În vremea mea de pe pământ învăţătura cea de sus şi înţelepciunea ei s-a născut în mine de micuţă prin iubirea mea cea pentru Dumnezeu toată şi m-a ţinut de mânuţă ca o mamă înţelepciunea şi m-a zidit pentru ea şi a făcut din mine pe Fecioara care a zămislit în pântecele ei pe Fiul lui Dumnezeu Savaot, de la Duhul Sfânt sălăşluit în mine ca să-L aduc pe pământ pe calea aceasta, şi aşa s-a împlinit, şi am fost eu omul cel frumos al lui Dumnezeu pe pământ în vremea aceea şi L-am purtat în inimioară şi în pântece apoi pe Cel preafrumos, pe Dumnezeu-Cuvântul, Care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoşi.

Nu este altfel frumuseţea omului în afară de cea a purtătorilor de Dumnezeu, nu este! Omul se vede şi se crede frumos, dar nu este, ci e tare, tare urât înaintea cerului de vreme ce îi lipseşte Dumnezeu în el.

O, fii ai oamenilor şi voi, fiice ale lor, nu vă mai căutaţi înfrumuseţare pe căi străine de curatul frumuseţii, că nu este aceasta frumuseţea! Uitaţi-vă în viaţa mea, în paşii ei, în duhul ei, în iubirea ei şi luaţi-mă de oglindă ca să vă vedeţi chipul şi să-l vedeţi şi pe al meu şi să ştiţi apoi să alegeţi! Căutaţi şi veţi afla şi veţi avea! Căutaţi pe Domnul în voi să fie cu Duhul Său, Care ştie să ceară şi să găsească! Amin.

Iar voi, cei ce vă porniţi mereu spre izvorul de cuvânt al Fiului meu Iisus Hristos, aici, unde-Şi adapă El turma Lui cea mică, luaţi şi învăţaţi taina omului frumos şi daţi de ştire în lung şi în lat taina aceasta, şi veţi avea plată, căci cel ce primeşte şi nu dă şi altuia nu învaţă să facă şi el ceea ce are să dea, să aibă şi el ceea ce ar da altuia. Eu vă mulţumesc că mă iubiţi venind să petreceţi cu mine şi cu Domnul şi cu poporul Său sărbătoarea mea cu cerul aici! Vă mulţumesc pentru credinţa care sălăşluieşte în voi pentru venirea Domnului cuvânt acum pe pământ. Iubiţi frumuseţea mea şi taina ei, pe Fiul meu Iisus Hristos, Fiinţa inimii mele pe pământ şi în cer, că n-am purtat în mine alt duh şi alt chip şi alt dor, decât pe Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul meu. Mă dau vouă oglindă după care să vă înfrumuseţaţi duhul şi chipul, dar părăsiţi duhul lumii care vă învaţă să vă stâlciţi frumuseţea cea dinăuntru şi cea din afară, cea plăcută Domnului şi cerului Său de sfinţi. Fugiţi de pedeapsă, căci orice părăsire a voii lui Dumnezeu în voi îşi va cunoaşte în voi pedeapsa, iar eu voiesc să vă cruţ şi de aceea cu duh de mamă vă povăţuiesc aşa, căci văd şi ştiu, şi vă spun ce ştiu. O, nu vă fie ruşine de lume, că lumea este putregai! Fievă ruşine de Domnul şi de sfinţii Lui şi de îngerii Lui pentru putregaiul lumii din voi, care intră prin simţuri în voi când voi nu vegheaţi, căci Domnul este slavă mare! O, îndrăzniţi şi biruiţi-vă pe voi, dar nu pe Domnul din voi pentru faţa lumii în voi! Sunt zilele înţelepciunii care coboară din cer la voi în zilele acestea. Alăptaţi-vă de la pieptul ei ca să nu pierdeţi plata aceasta! Cu dor vă povăţuiesc, aceasta este iubirea mea. Cereţi poporului sfinţit să vă povăţuiască, fiindcă are de la Dumnezeu. O, pace vouă, din cer pace! Vă număr paşii, dar şi iubirea o socotesc cum şi câtă vă este. Voiesc să am ce să iau şi să arăt cerului că am de la voi să aduc la cer. Amin.

O, Fiule Emanuel, le-am dat din gura mea, iar eu sunt întru Tine, unde m-am sălăşluit din ziua când am intrat în veşnicie, în petrecerea cea de sus a sfinţilor Tăi, cea care este ca în cer. O, mărire Ţie şi mare iubire să-Ţi dea cei ce Te caută ca să Te afle şi ca să Te urmeze după chipul pe care Tu îl aştepţi să-l aibă cei ce Te urmează pe pământ! Duhul fecioriei, întru toate neîntinat, prin care Dumnezeu sălăşluieşte în om, acesta este darul meu pentru cei pe care azi i-am hrănit eu după cuvântul Tău, o, Fiul meu Iisus Hristos, Fiul meu iubit! Amin, amin, amin.

— Da, mamă! Eu Mă aplec măreţiei iubirii tale pentru cei ce vin să înveţe iubirea de Dumnezeu, mamă. Tu eşti chipul cel frumos al omului iubitor de Dumnezeu, mamă.

Iată mama Mea, întru care Tatăl a voit să sălăşluiesc Eu, Fiul Său, la venirea Mea acum două mii de ani şi să vin între oameni pe pământ! Ascultaţi de povaţa ei, voi, cei ce luaţi ca să învăţaţi iubirea cea pentru Dumnezeu! Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă aplec şi vă mulţumesc că Mă iubiţi venind să petreceţi cu Mine şi cu sfinţii aici, la vreme de sărbători. Vă mulţumesc pentru credinţa care sălăşluieşte în voi pentru venirea Mea cuvânt peste pământ! Voiesc să vă mulţumesc şi pentru chipul Meu în voi dacă veţi vrea să-l purtaţi cât mai frumos şi să-Mi daţi aşa iubirea voastră cea pentru Dumnezeu. Vă dau vouă Duhul Meu să vă călăuzească, căci El vă învaţă să aveţi în voi chipul Meu. Vă binecuvintez paşii cei călători mereu spre izvorul Meu de cuvânt şi paşii care vă întorc înapoi spre locurile voastre. Vă aştept mereu în prag şi vă deschid binecuvântându-vă ori de câte ori vă porniţi spre grădinile Mele de azi, pe care Eu, Domnul, le-am întocmit pe vatra neamului român pentru venirea Mea cea de acum ca să-Mi pregătesc un popor frumos din mijlocul acestui neam scris în cer ca să-Mi aleg din el casă de sălăşluire la venirea Mea acum, la sfârşit de timp. O, nu uitaţi, luaţi şi mâncaţi! Mâncaţi cuvântul Meu şi îndulciţi-vă cu el viaţa şi faţa! Nu cumva să nu vă uitaţi în el, nu cumva să-l daţi în lături apoi. El îşi aşteaptă în voi rodul său. Nu părăsiţi iubirea spre care veniţi de bună voie şi neîmpinşi spre ea. Vă voi îmbrăţişa în cuvânt la sfârşit de sărbătoare şi îl voi trimite spre voi. Vă înfăşor în cuvânt şi la sfârşitul zilei de serbare şi de învăţătură şi de iubire între Mine şi voi. Pace vouă! Rămâneţi în iubirea Mea! Faceţi-vă iubire Mie precum poporul Meu de la izvor se face! Rămâneţi în iubirea Mea, rămâneţi în duhul poporului Meu! Eu, Domnul, v-am adunat şi v-am hrănit ca pasărea care-şi strigă puii să şi-i hrănească, numai să vrea ei să fie pui şi să iubească hrana cea din gura Mea pentru ei.

Sunt fericit că pot să vă grăiesc. Credinţa voastră Îmi dă putere să vă dau. O, schimbaţi-vă viaţa după chipul Meu. Pace vouă! Binecuvântare vă dau vouă ca să puteţi ceea ce vă cer. Credeţi, şi veţi avea putere şi veţi putea! Dacă munţii cred şi se mută, ascultând când ei se supun, voi şi mai mult să credeţi şi să puteţi ascultând, şi veţi avea plată. Amin.

Iar ţie, ţie, popor de la izvor, îţi aduc mulţumire pentru jertfa ta de iubire când Eu îţi cer să-Mi aşezi masă de sărbătoare ca să cinez cu cei ce vin după Mine ca să înveţe să vină. Îţi mângâi iubirea cea cu trudă lucrată şi te îndemn la lucrare mare pentru ea mereu, mereu, căci iubirea este cea care nu se sfârşeşte niciodată cu jertfa ei, măi poporul Meu. Ea este cea care se dă dăruindu-se plină de dor, plină de această putere a ei, de plinul ei, care se revarsă neîmputinându-se şi veşnic deşertându-se, căci chipul ei în om aşa este: este ca Dumnezeu, fără de sfârşit. Amin.

Voi îmbrăţişa în cuvânt la capătul sărbătorii pe cei ce au venit şi au luat de la Mine lor şi le voi da ca să ia şi ca să înfăptuiască peste ei darurile Mele lor. O, Ierusalime, poporul Meu, hrăneşte-Mi puterea să vin, tată, la tine mereu, şi de la tine să Mă împart spre viaţa celor călăuziţi de Tatăl Meu şi al tău la staulul cuvântului Meu ca să le dau lor din viaţa Mea, căci viaţă am venit să dau şi din belşug să dau.

O, poporul Meu, o, sluga Mea pe care Mă sprijin ca să vin, Eu, Domnul Dumnezeul tău, am grijă de tine, iar tu să ai grijă de Mine, măi poporul Meu, căci Tatăl te are scris de proptea pentru Mine ca să vin şi ca să-Mi împlinesc lucrarea cea de la El dată, iar tu supune-te şi să nu-ţi fie greu, căci Eu, Domnul, te port. Eu stau în nori deasupra ta şi te cuprind în norul cel tainic al slavei venirii Mele şi Mă las cuvânt de deasupra ta peste pământ şi fi-va în curând să sălăşluiască

slava Mea deasupra creştetului tău în chip văzut, şi Domnul te va purta în carul Său de biruinţă, precum este scris, şi unii altora ne vom da atunci mângâierea cea de după biruinţa pentru care am trudit şi am aşteptat-o trudind. Amin.

Sfârşesc cuvântul Meu la început de sărbătoare şi Mă întorc în carte pentru cuvântul cel de sfârşit al sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara. Amin, amin, amin.

***

Petrecerea Mea şi a mamei Mele Fecioara şi a sfinţilor Mei cu popor adunat la izvorul Meu de cuvânt, a fost dulce această petrecere, ca şi inimioarele celor ce au venit de peste tot la sărbătoarea cea de azi. Cerul se uneşte cu pământul prin grăirea Mea cea plină de sărbătoare, iar Eu, Domnul şi cerul Meu de sfinţi şi de îngeri, stăm în nor, aici, în cetatea slavei Mele cea de nou Ierusalim şi tainic mângâiem şi tainic privim cu nesaţ toată iubirea cea pentru noi a ta, Ierusalime slujitor lui Dumnezeu pe pământ pentru slava Lui în mijlocul tău când vine la izvor popor cu dor în el pentru părtăşia lui cu Mine în sărbători.

O, ce dulce şi ce frumoasă cetate Îmi lucrez Eu cu tine pe pământ, măi poporul Meu! Nu ca lumea lucrăm, tată, ci după plăcerea cea de sus lucrăm şi înfăptuim, ca să ne putem aciua de lume în sărbătorile Mele cu tine şi ca să ne ospătăm unii pe alţii cu dragostea din noi, căci Dumnezeu este dragoste, şi nu cunoaşte lumea şi duhul ei dragostea Mea cea fără de prihană în ea, Duhul Meu Cel curat şi pururea curat în toate şi pentru toate, şi aşa fel de împărăţie voiesc Eu să aşez pe pământ în oameni şi între oameni, dar atât de greu Îmi este să-l curăţ pe om îndeajuns pentru această măreaţă împărăţie, pentru masa Mea de petrecere cu omul pe pământ, om după chipul şi asemănarea Mea ca să pot să petrec cu el, ca să semănăm unii cu alţii şi să nu fie cusur în frumuseţea acestei împărăţii, atât de aşteptată de suitele cereşti ca să vină pe pământ şi ca să se aşeze şi ca să fie apoi.

De şapte mii de ani doresc împărăţia Mea cu omul, dar s-a despărţit de Mine omul de şapte mii de ani. Am trezit acum Duhul Meu cu multul şi L-am aşezat la lucru mult cu voi, măi fiilor, şi vă am pe voi cănuţe în care Eu torn şi din care să bea cei ce nu mai au un strop de răcoare să ia de pe undeva, că nimic, nimic nu mai este curat pe nicăieri, şi totul este amestecat cu pleavă şi cu neghină multă şi nu mai este pe pământ hrană curată pe nicăieri, în nici un colţişor sau loc, căci lumea e peste tot, iar duhul ei seacă tot binele lui Dumnezeu, care ar mai da să se împartă oamenilor şi să nu moară toţi oamenii, dar iată, pe pământ nu mai este vremea vieţii, ci numai pentru moarte foloseşte omul toată vremea sa.

O, cât Mă mângâi în durere că pot să grăiesc pe pământ adevărul cel dureros, care s-a aşezat să împărăţească peste tot! Duhul proorociei nu-l mai cunoaşte omul, că pe nicăieri nu mai încape Duhul lui Dumnezeu între oameni. Nimeni pe pământ nu mai vrea să ştie bine că Dumnezeu este mereu astăzi, şi altfel El este nelucrător între oameni, şi vai oamenilor din pricina duhului proorociei, care lipseşte atât de mult din mijlocul lor şi n-au lumina cea din cer între ei!

Duhul proorociei este lumina lumii. Acolo unde el nu încape între oameni, totul este întuneric fără de viaţă, fără de vedere, fără de grai. Eu sunt duhul proorociei, Eu sunt lumina lumii şi i-am spus omului să umble în lumină, să fie fiu al zilei i-am spus, căci noaptea nu mai poate să lucreze nimic. Pentru toate îşi mai face omul vreme, dar ca să se oprească în faţa cuvântului Meu, lăsat pe pământ între Mine şi om ca să-l înveţe bine omul şi să-l trăiască aşa apoi, o, n-are omul vreme să împlinească el această minune. Ce minuni mai caută el să vadă şi să poată prin ele când el nu are vreme să-L citească pe Dumnezeu-Cuvântul, Care a venit şi vine din cer să grăiască cu omul? Duhul proorociei mai poate să-l salveze pe om din întunericul în care stă. Grăirea Mea peste pământ şi primită ea de om, aceasta este care poate să-L împlinească pe Dumnezeu casnic cu omul, creştet al familiei bisericeşti, stâlpul de întărire al casei duhovniceşti, capul bisericii lui Dumnezeu. O, iată de ce vin Eu şi Mă fac cuvânt pe pământ şi-Mi întăresc casă

tare nu din cărămizi de pământ, ci din fii, din oameni cu credinţă în ei pentru duhul proorociei, care întocmeşte pe pământ casa lui Dumnezeu şi casnicii Lui! Amin.

Am stat în ziua aceasta de serbare, am stat atât de odihnit aici, Eu şi mama Mea Fecioara şi toţi oaspeţii din cer! Unduirea Duhului Sfânt din unii în alţii, ce frumoasă a fost! Trebuie însă mai multă grăire, măi fiilor, şi aceea să fie grăire asemenea cu a Mea. Aşa cum grăiesc Eu între voi, cu ce cuvânt, cu ce duh, cu ce sortare de grăire, cu ce sănătate de cuvânt trecut prin sită şi bine curăţat de duh de om şi de mărunţişuri omeneşti, aşa grăire să se nască pe masa de praznic la sărbătorile Mele cu voi şi cu cei ce vin la masa Mea cu voi. Toţi fiii cei frumos întocmiţi la înţelepciunea duhului proorociei şi toţi cei ce se dau să fie întocmiţi aşa, toţi să lucreze şi să împodobească harul şi lucrările lui cele de sus în zilele de serbare cu strângere de popor la izvor.

Voi, fii iubiţi, pe care vă am popor al Meu la izvor, voi să nu vă întristaţi că lucraţi zi şi noapte pentru slava Mea, ci să fiţi credincioşi acestei slave şi să vă bucuraţi că slava Mea v-a tocmit să lucraţi pentru ea, chiar dacă lucrul jertfei voastre întrece adeseori puterea trupurilor voastre, tată, căreia Duhul Meu îi dă mereu hrană de putere când ea trebuie să poată. O, nu vă veţi pierde plata, măi fiilor! Vedeţi voi că după trudă vine sărbătoare? Iată, aşa este şi cu plata. După trudă vine ea.

Voi, fiilor, să aveţi grijă mare şi multă de sărbătorile Mele cu sfinţii între voi, de lucrarea duhovnicească, de cântarea duhovnicească şi care trebuie să semene cu a sfinţilor şi cu a îngerilor, nu cu a oamenilor, măi fiilor. O, aveţi grijă de toate simbolurile, de toate stările şi lucrările cele pentru sărbători, că e hrană de la voi pentru sfinţi şi pentru cei ce mănâncă la masă cu sfinţii în zilele Mele de sărbătoare cu voi, aici, în grădinile întocmite de Mine şi de voi pentru slava Mea cu voi. Când eram pe pământ lucram pilde cu Duhul Meu Cel lucrător prin cuvânt şi le împărţeam oamenilor prin grai şi aveau tâlc adânc şi au rămas ele de înţelepciune peste oameni. Privesc la voi în zilele de sărbătoare cum duhul proorociei suflând peste voi vă dă vouă să împărţiţi simboluri şi pilde pentru sporirea înţelepciunii duhovniceşti, pentru întărirea dragostei de mântuire peste cei ce vin la izvor ca să ia şi ca să aibă de viaţă pentru viaţa lor mereu. O, ce mângâiere am făcut Eu din voi pentru Dumnezeu şi pentru sfinţii Lui şi pentru zilele Mele de serbare cu popor adunat la izvor, măi fiilor!

Şi acum grăiesc celor cu care am petrecut în ziua aceasta, venind ei la sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara şi le spun lor aşa:

Voi, cei ce aveţi credinţă, bătând cale spre izvorul Meu de cuvânt, căutaţi, tată, când vă întoarceţi la locurile voastre de vieţuire, căutaţi să puneţi peste voi din zi în zi mai mult frumuseţea cea de sus a omului, chipul Meu peste voi şi purtat de voi cu fapta şi cu vederea, căci orice dar împărţit de aici vouă, îşi aşteaptă rodirea în voi. Am grăit vouă în ziua aceasta de chipul omului frumos şi v-am povăţuit să nu vă ruşinaţi de lume cu Mine în voi, cu voia Mea împlinită peste viaţa voastră şi peste felul cum se vede ea, căci voi sunteţi datori lui Dumnezeu, nu oamenilor, ci slavei Domnului, care dă să vă înfăşoare întru ea şi să-i purtaţi veşmântul, că vine vremea Scripturilor împlinite la vedere, şi de care cei făţarnici nu vor avea parte. Frica de Dumnezeu vă poate fi de sprijin, adică frica de pedeapsa care ar fi s-o găsiţi pentru neascultare de tot ce vă cere Dumnezeu să puteţi şi să purtaţi. O, dacă aţi vedea câtă ordine cerească domneşte între sfinţi şi între îngeri în cele ce nu se văd din pricina slavei lor orbitoare! O, dacă aţi vedea cât curat, cât frumos stă peste tot şi peste toate câte sunt intrate în taina cea acoperită în nor, taina lui Dumnezeu cu cei ce au ajuns cu El întru cele de sus întocmite pentru cei ce sunt ai Domnului pe vecii! Fiţi, dar, harnici gospodari pentru cele ale patriei cereşti, care vă aşteaptă dacă o iubiţi cu totul aici, în mijlocul celor văzute ale lui Dumnezeu, căci văzutele lui Dumnezeu şi nevăzutele Lui nu au locuri diferite, ci acelaşi loc, împreună unele cu altele, şi cât de puţini sunt pe pământ care să poarte în ei sfială pentru nevăzutele care-i înconjoară pe ei în locul unde ei vieţuiesc! Toate nevăzutele lui Dumnezeu sunt veşmântul cel tainic al celor ce se văd şi, iarăşi, văzutele toate sunt veşmântul cel de deasupra al nevăzutelor, sunt norul peste cele ce nu se văd şi

care le acoperă pe ele ca şi pe Dumnezeu, căci nu de altceva a făcut Dumnezeu văzutele toate, pe cele ce se văd.

Am petrecut cu voi, o, fiilor călători, şi v-am dat apoi însoţitori cereşti pe cale dintre cei ce nu se văd cu ochiul trupului, căci Eu atât de slăvită Îmi am împărăţia şi am suite de slujire, de suire şi de coborâre, de mergere pe cale, de ajutorare şi de ocrotire tainică, oştiri cereşti slujitoare Mie şi celor ce Mă iubesc pe pământ şi în cer, oştiri care nu-şi mai sfârşesc slujirea şi sunt pe vecii slujitoare şi sunt în fericire că-Mi slujesc. Aşa şi voi, fiţi fericiţi că slujiţi vouă şi Mie după plăcerea Mea şi nu după cele ce nu vor mai fi în curând. Vă dau din Duhul Meu, vă hrănesc atât de minunat cu râul Meu de cuvânt. O, împliniţi-l pe el, şi prin el împliniţi-vă pentru Mine! Fiţi atenţi că vă spun o dorinţă a Mea acum. Dacă dragostea Mea v-a dat vouă părtăşie la bogăţia de pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, dacă Eu v-am deschis ca să veniţi şi ca să luaţi şi ca să aveţi din destul, fiţi acum curaţi în iubire pentru această masă şi nu mai luaţi de pe nicăieri pentru voi, căci binele vi-l doresc când vă învăţ aşa. O, cum ar fi să coboare o slugă împărătească să petreacă cu oamenii de rând, cu slugile cele de pe margini, când împăratul a aşezat-o pe ea la masa cea mai de sus să stea? N-ar fi să-l înşele pe împărat o aşa slugă slujitoare lui? De aceea şi Eu vă rog pe voi să vă îndestulaţi cu cele de la masa Mea cea de sus cu poporul Meu mireasă şi să nu mai coborâţi la altfel de petrecere care s-ar arăta cu faţa lui Dumnezeu, căci peste tot dau să se arate numai frânturi şi nu hrana întreagă, măi fiilor. E ca şi cum ai avea o familie şi, bine întocmită fiind ea, te mai duci ca să-ţi mai ghicească şi altcareva despre soarta ei, despre mersul ei, umblând să aduni pentru ea din cele ce nu sunt ale ei. O, Eu vă hrănesc pe voi din izvorul înţelepciunii Mele, iar voi să primiţi, că bine vă povăţuiesc Eu, căci hăinuţa cu împrumutatul trebuie s-o dai înapoi, dar cea care este dăruită ţie este fără de cusur şi fără de preţ şi fără de datorie pentru ea. O, iubiţi postul şi rugăciunea cea sfântă, iubiţi chipul cel frumos al lui Dumnezeu în voi şi peste voi înăuntru şi pe deasupra, căci sunteţi datori învăţăturii Mele, care vă învaţă şi care vă dă facere nouă, fiilor! Amin.

Acum, poporul Meu de la izvor, strângem masa, tată, şi facem ordine şi lucrăm mai departe odihnindu-ne şi ne odihnim lucrând, fiilor, că nici cei din cer nu stau nici o clipă, ci lucrează, şi Tatăl Meu lucrează, şi Eu lucrez. Lucrăm, fiilor, că nu suntem dintre cei fără de rost, fără de lucru, căci Tatăl ne-a tocmit ca lucrători. Tot ceea ce începem trebuie terminat de lucrat, şi tot ceea ce lucrăm trebuie să începem în fiecare zi. Binecuvântată să vă fie lucrarea cea de zi şi cea de noapte, măi fiilor! Pe toate să le lucraţi cu toată tragerea de inimă. Nici plictiseala, nici săturarea, nici lenea, nici nepăsarea de cele ce sunt de făcut, să nu vă lucreze pe voi acestea, că nu sunt acestea de la Dumnezeu. Fiţi gata pentru Domnul mereu şi nu staţi, că nu e frumos să stea omul fără de lucrare, fiilor. Fiţi slava Mea şi a lucrărilor Mele cu voi, căci Tatăl Meu lucrează şi lucrez şi Eu, şi tot aşa şi voi, ca Tatăl şi ca Fiul în lucrarea Duhului Sfânt Cel lucrător de la Dumnezeu peste Noi şi peste voi. Amin.

O, pace vouă, fiilor! Trimiteţi cartea aceasta spre cei ce au stat în ziua aceasta de sărbătoare cerească la masă cu Dumnezeu, la masa Mea în grădinile Mele cu voi aici, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2011